

man samtidig indsætter en Bestemmelse om, at Motorejerne kan appellere en saadan Kendelse til Trafikministeriet, mener jeg, der er taget et rimeligt Hensyn til alle Parter. Der er blevet udtalt Frygt for, at det kunde give Anledning til, at de kommunale Myndigheder vilde genere Automobilkørselen. Denne Frygt deler jeg absolut ikke, Forholdene har ikke vist noget saadant i de senere Aar. Jeg er derfor tilfreds med den Affattelse, § 28 har faaet.

Jeg ønsker ogsaa at udtale min Tilfredshed med den Ændring, der af Landstinget er foretaget i § 29, idet man paa- peger, at man skal være i særlig Grad paa- passende, naar man kommer fra en mindre befærdet Vej ind paa en mere befærdet. Jeg er saa meget mere tilfreds med den, som man i det Udvalg, der i sin Tid havde med Færdselsloven at gøre, forhandlede en Del om dette Spørgsmaal.

Maa jeg med Hensyn til § 38 have Lov at gøre en Bemærkning til Stykke 7. Jeg tror, det vilde være heldigst, om man kunde udelade Stykke 7, og som Begrundelse herfor skal jeg fremhæve, at Konsekvenserne af en Bestemmelse som denne vil føre alt for vidt. Hvis nemlig et Køretøj skifter Ejer, forinden en Sag er afgjort, vil Forsikringsselskabet have Regres overfor Køretøjet, medens Forholdet i Virkeligheden burde være det, at Selskabet havde Regres overfor Personen og ikke overfor Køretøjet. Man vil, hvis denne Bestemmelse opretholdes, komme ud for Tilfælde, hvor sagesløse Mennesker kommer til at hæfte for dem uvedkommende Skadesager, og det har jo ganske sikkert ikke været Meningen.

Maa jeg endelig til sidst gøre endnu en Henstilling til den højtærede Justitsminister vedrørende § 44. Der staar i Stykke 3, at „den Del af Gebyrerne, som herefter ikke tilkommer de sagkyndige, tilfalder Staten og anvendes til Formaal, der staar i Forbindelse med Færdselen med Motorkøretøjer“. Jeg har ved en tidligere Lejlighed, da vi talte om Færdselsforhold, henledet Opmærksomheden paa, at det vilde være rigtigt, om man i Skolerne gav nogen Vejledning i Færdselsreglerne. Siden den Tid har man fra forskellige Sider, ved jeg, udarbejdet en Række ganske udmærkede Vægttavler, og jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, om man ikke kunde anvende en Del af dette Beløb til at indkøbe saadanne Tavler og sende dem ud til Skolerne, saaledes at man i Skolerne lejlighedsvis kunde give Demonstrationer i

Færdselsforhold. Jeg tror, det vilde have sin overordentlig store Betydning for Færdselssikkerheden. Jeg ved godt, at Lærerne er bange for at faa saadanne Bestemmelser indført, idet de er bange for, at det vil føre til nye Fag. Jeg understreger, at dette er aldeles ikke min Mening, det er min Mening, at der lejlighedsvis skulde kunne foretages Demonstrationer.

Selv om jeg maaske har været noget kritisk overfor enkelte Punkter, tror jeg alligevel, den højtærede Minister har faaet den Opfattelse, at jeg i det hele og store er tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det foreligger. De Ændringer, jeg har peget paa, er der jo Mulighed for at faa indsat ved anden og tredje Behandling, og jeg vil, for ikke at forhale Sagens Gennemførelse, for mit Vedkommende ikke stille Forslag om Udvalgsbehandling, men anbefale, at vi lader Lovforslaget gaa direkte til anden Behandling.

N. P. Nielsen: Som den højtærede Justitsminister udtalte, og som den ærede Ordfører for Partiet Venstre ogsaa var inde paa, er det Lovforslag, der her foreligger, jo blevet til paa den Maade, at der først har været nedsat en Kommission, som har fremsat et ret udførligt Forslag til Ændringer i den bestaaende Lovgivning om Motorkøretøjer, dette blev saa forelagt i Landstinget, og Landstinget har derefter foretaget en lang Række Ændringer, som nu har resulteret i det Lovforslag, som her foreligger. Da mit Parti og jeg altsaa paa anden Vis i dette høje Ting har haft Lejlighed til at tage Standpunkt til disse Ændringer, som vi har forhandlet om og har tiltraadt, og som mine Partifæller i det andet høje Ting har været med til at forme, vilde jeg paa mit Partis Vegne kunne tiltræde Lovforslaget, som det foreligger. Men jeg havde dog ment, at det samme var Tilfældet for Partiet Venstres Vedkommende. Efter den Tale, som det ærede Medlem Hr. Hedelund nu holdt, og som han ganske vist sluttede med, at han haabede, at den højtærede Justitsminister af hans Udtalelser havde forstaaet, at han var særdeles villig overfor Lovforslaget, maa jeg dog hævde, at hvis det er Meningen, at der fra den højtærede Justitsministers Side skal tages mere eller mindre Hensyn til de Udtalelser, som er fremkommet, og at dette Hensyn skal vises paa den Maade, at Justitsministeren skulde fremkomme med Ændringer i saa stort Omfang, som her er antydet, kan jeg ikke se rettere end, at saa maa det være rimeligere, at vi faar